

Sygn. akt III A Ua 1058/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Ciuraszkiewicz (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska
Protokolant:	Dagmara Kiełtucka

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przeliczenie emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 11 kwietnia 2013 r. sygn. akt V U 39/13

oddala apelację.

UZASADNIENIE

H. K. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 21 listopada 2012 r. odmawiającej jej przeliczenia części socjalnej emerytury.

Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z 11 kwietnia 2013 r. zmienił decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do przeliczenia emerytury wnioskodawczyni z uwzględnieniem kwoty bazowej do części socjalnej od daty złożenia wniosku o jej przeliczenie z 15 maja 2012 r.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd I instancji wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:

H. K., ur. (...), w dniu 1 lipca 2007 r. nabyła prawo do wcześniejszej emerytury. W okresie od 2 stycznia 2008 r. do 31 marca 2010 r. pozostawała w zatrudnieniu pracowniczym, zaś w dniu 2 sierpnia 2010 r. zawarła umowę o pracę na czas określony do 31 maja 2014 r.

W dniu 15 maja 2012 r. ubezpieczona złożyła wniosek, który skutkowało przyznaniem jej, decyzją z 01 czerwca 2012 r., emerytury. Wysokość świadczenia obliczono zgodnie z zasadami wyrażonymi w art. 26 ustawy emerytalnej.

W odwołaniu od wskazanej decyzji H. K. zarzuciła, że wniosek z 15 maja 2012 r. dotyczył przeliczenia części socjalnej emerytury, nie zaś przyznania „nowej” emerytury.

Postanowieniem z 30 października 2012 r. Sąd Okręgowy w Legnicy umorzył postępowanie z odwołania wnioskodawczyni od decyzji z 1 czerwca 2012 r., a jej pismo z 18 czerwca 2012 r. przekazał do rozpoznania organowi rentowemu i nakazał mu wydanie decyzji w sprawie przeliczenia części socjalnej emerytury wypłacanej od 1 lipca 2007 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie. Sąd wskazał, że wnioskodawczyni we wniosku z 15 maja 2012 r. nie domagała się przyznania jej prawa do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, a jedynie przeliczenia części socjalnej świadczenia.

Sąd oparł się na przepisach art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, art. 53 ust. 3 i 4 oraz 46 ustawy emerytalno-rentowej, które przytoczył. Sąd uznał, że wnioskodawczyni, która po przyznaniu emerytury według „starego” systemu emerytalnego, tj. według zasad z art. 46 ustawy, następnie złożyła wniosek o przeliczenie świadczenia w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego i kontynuowaniem zatrudnienia, ma prawo do przeliczenia świadczenia również według dotychczasowych zasad. Przepis art. 183 ustawy emerytalnej nie obejmuje bowiem ubezpieczonych, którzy pobierali już emeryturę na podstawie art. 46 lub art. 50 ustawy o FUS. Sąd podkreślił, że emerytura przyznana wnioskodawczyni po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, nie jest nowym świadczeniem.

Pomimo że ubezpieczona urodziła się w 1952 r., w ocenie Sądu I instancji, może domagać się przeliczenia emerytury na starych zasadach dotyczących osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r., tj. zgodnie z art. 53 ustawy. Ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury przez ponad 30 miesięcy, w związku z czym ma prawo do przeliczenia świadczenia według art. 53 ust. 4, tj. przyjęcia 24% nowej kwoty bazowej do części socjalnej świadczenia.

Apelację wywiódł organ rentowy, zarzucając wyrokowi naruszenie art. 26, art. 53 i art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przez przyjęcie, że wnioskodawczyni ma prawo do przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem kwoty bazowej do części socjalnej świadczenia obowiązującej w dacie złożenia wniosku o przeliczenie emerytury, tj. w dniu 15 maja 2012 r.

Zakład wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu zarzutów organ rentowy podniósł, że przepis art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej dotyczy wyłącznie ubezpieczonych, którzy uzyskali prawo do emerytury w wieku powszechnym na starych zasadach. Ma on zastosowanie wyłącznie do emerytów urodzonych przed 1 stycznia 1949 r. Tymczasem wnioskodawczyni ma obliczone świadczenie na podstawie przepisów art. 24-26 ustawy, mających zastosowanie do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. Przepisy te nie przewidują zastosowania art. 53 ustawy emerytalnej, tym samym, w ocenie ZUS-u, nie ma podstaw do przeliczenia świadczenia w sposób wskazany w wyroku Sądu I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie jest uzasadniona.

Z niespornych okoliczności faktycznych sprawy wynika, że wnioskodawczyni nabyła od 1 lipca 2007 r. prawo do emerytury po osiągnięciu 55 lat życia i wykazaniu stażu ubezpieczeniowego w wymiarze powyżej 30 lat. Prawo do świadczenia przysługiwało ubezpieczonej na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 46 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Po nabyciu uprawnień emerytalnych wnioskodawczyni przez ponad 30 miesięcy

podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia. Wniosek o przeliczenie świadczenia złożyła 15 maja 2012 r. w związku z osiągnięciem wieku 60 lat i podleganiu ubezpieczeniu przez 30 miesięcy po nabyciu prawa do emerytury.

Emerytura przyznana wnioskodawczyni po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego w sytuacji, gdy była ona uprawniona do wcześniejszej emerytury, nie stanowi nowego świadczenia, które w związku z tym powinno zostać ustalone z uwzględnieniem reguł dotyczących określenia wysokości emerytury przyznawanej po raz pierwszy, jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy, powołując się na stanowisko zawarte w uchwale Sądu Najwyższego z 14 czerwca 2006 r., I UZP 3/06 (OSNP 2007/1-2/22).

Już choćby z tego faktu nie można automatycznie przyjąć, że skoro wnioskodawczyni urodziła się 21 maja 1952 r. nie może domagać się przeliczenia emerytury na zasadach dotyczących osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r. Zauważyć należy, że ubezpieczonej została już przyznana emerytura na tzw. starych zasadach, a umożliwił to art. 46 ustawy. Przepis ten regulował procedurę ustalania wysokości emerytury wobec osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. a przed 1 stycznia 1969 r., które wszystkie wymagane warunki (tj. wiek i okres ubezpieczenia) spełniły do dnia 31 grudnia 2008 r. Przepis art. 46 ustawy nie wymuszał jednak na ubezpieczonych konieczności składania wniosku o wcześniejszą emeryturę. Osoby te, chcąc uzyskać prawo do świadczenia na starych zasadach, mogły złożyć wniosek o prawo do świadczenia także po 31 grudnia 2008 r., jednak nie później niż przez ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego 60 lat dla kobiet i 65 lata dla mężczyzn. W związku z powyższym należy przyjąć, że osoby, które po przyznaniu emerytury według starego systemu emerytalnego, tj. według zasad z art. 46 ustawy, złożą wniosek o przeliczenie świadczenia w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego i kontynuowaniem ubezpieczenia, mają prawo do przeliczenia świadczenia również według starych zasad.

Zgłoszenie wniosku o emeryturę po raz pierwszy dopiero po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego spowoduje konieczność obliczenia świadczenia z zastosowaniem tzw. reguł mieszanych z art. 183 lub według nowych zasad na podstawie art. 26 ustawy. Tzw. emerytura mieszana z art. 183 dotyczyć będzie osób, które osiągną wiek emerytalny w latach 2009-2013, a jej obliczenie nastąpi w części na podstawie art. 53, a w części na podstawie art. 26 ustawy, o ile osoby te nie przystąpią do OFE.

Sam przepis art. 183 nie obejmuje natomiast ubezpieczonych, którzy pobierali już emeryturę na podstawie art. 46 lub 50 ustawy. Skoro zatem przepis art. 183 wyłącza z zakresu swego obowiązywania osoby pobierające wcześniejszą emeryturę na podstawie starych zasad z mocy art. 46 lub art. 50, tym bardziej należy uznać za słuszną argumentację, że osobom tym nie będzie obliczana emerytura według nowych zasad z art. 26 ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł o oddaleniu apelacji organu rentowego na podstawie art. 385 kpc.